

(ג) לא תסרב הועדה לתת אישור בטרם נתנה לאשה הזדמנות להופיע בפניה ולמסור לועדה את נימוקה.

(ד) האישור יהיה בכתב ויפרש את הסיבה המצדיקה את הפסקת ההריון.

317. לא ישא רופא מוטמך באחריות פלילית בשל הפסקת הריונה של אשה אם נתקיימה אחת מאלה, ובלבד שניתנה על כך למנהל הכללי של משרד הבריאות הודעה מנומקת בכתב תוך חמישה ימים לאחר המעשה:

(1) היה צורך להפסיק את ההריון מיד, לשם הצלת חייה של האשה או כדי למנוע ממנה נזק חמור שאין לתקנו;

(2) הפסקת ההריון היתה תוך טיפול רפואי אחר בגופה של האשה ודבר ההריון לא היה ידוע לרופא קודם לכן והפסקתו היתה דרושה לאותו טיפול רפואי.

318. אין במתן אישור לפי חוק זה כדי לחייב רופא נשים להפסיק הריונה של אשה אם הדבר הוא בניגוד למצפוננו או לשיקול דעתו הרפואי.

319. סעיף 14 לא יהול על עבירה לפי סימן זה.

320. אשה שבוצעה בה עבירה בניגוד לסימן זה לא תשא באחריות פלילית בקשר לעבירה זו.

321. שר הבריאות ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי — בהתייעצות עם שר המשפטים ועם ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת — להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר בעניינים אלה:

(1) תנאים לאישור מוסד רפואי כמוסד מוכר, הנוהל למתן אישור כזה, תקופת תקפו, חידושו וביטולו;

(2) הנוהל למתן אישורים לפי סעיף 316.

סימן ג': אחריות לשלום אדם

322. מי שעליו האחריות לאדם שמחמת גילו, מחלתו, ליקויו הרוחני, מעצרו או כל סיבה אחרת אינו יכול להפקיע עצמו מאותה אחריות ואינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו — בין שהאחריות מקורה בחוזה או בדין ובין שנוצרה מחמת מעשה כשר או אסור של האחראי — חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של האדם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

323. מי שעליו כראש משפחה האחריות לילד בן ביתו שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים — חובה עליו לספק לו את צרכי מזוייתו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של הילד מחמת שלא קיים את חובתו האמורה, אף אם אין הילד חסר ישע.

324. מי שהתחייב כמעביד לספק לעובד או לחניך שלא מלאו להם שש עשרה שנים מזון, מלבוש או דירה — חובה עליו לספקם להם, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייהם או על בריאותם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

325. הנוטל על עצמו ומבצע, שלא בשעת כורח, טיפול רפואי או כירורגי או כל מעשה חוקי אחר שיש בו או שעלול להיות בו סכנה לחיי אדם או לבריאותו — חובה עליו שתהיה לו לשם כך מיזמנות סבירה ושיפעל בזהירות סבירה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או בריאותו של אדם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

הפסקת הריון
במקרים מיוחדים
[6/ג]

הסתייגות מטעמי
מצפון או שיקול
דעת רפואי
[7/ג]

אי תחולה
[8/ג]

סייג לאחריות
[9/ג]

ביצוע ותקנות
[11/ג]

אחריות לחסרי
ישע
[א/228]

אחריות לבן בית
קטין
[א/229]

חובת המעביד
[א/330]

חובת הממונה על
מעשה שיש בו
סכנה
[א/231]

חובת הממונה על
דבר שיש בו סכנה
[232/א]
[תשכ"ה]

326. מי שבאחריותו או בשליטתו נמצא דבר — בין חי ובין דומם, בין נייד ובין נייח — ממין או כתנאים שיש בהם כדי לסכן חיי אדם, בטיחותו או בריאותו אם לא ינהגו זהירות וקפידה בשימוש או בטיפול בו — חובה עליו לנקוט מידה סבירה של זהירות וקפידה למניעת הסכנה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חיי אדם או על בריאותו מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

סימן ד': סיכון החיים והבריאות

שלילת כושר
ההתנגדות לשם
ביצוע עבירה
[233/א]
[תשכ"ו]

327. השולל מאדם או מנסה לשלול ממנו את כושר התנגדותו, באמצעי הניקה, בכוונה לבצע פשע או עוון או להקל על ביצועם או להקל על בריחתו של עבריינין לאחר ביצועם או לאחר נסיון לבצעם, דינו — מאסר עשרים שנים.

הדברה בסמים
לשם ביצוע עבירה
[234/א]

328. הנותן או מנסה לתת לאדם סם או כל דבר מהמם או מדביר, בכוונה להשיג אחת המטרות האמורות בסעיף 327, דינו — מאסר עשרים שנים.

חבלה בכוונה
מחמירה
[235/א]
[תשכ"ו]

329. העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו — מאסר עשרים שנים:

- (1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;
- (2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין או בנשק מסוכן או פוגעני אחר;
- (3) גורם שלא כדין להתפוצצותו של חומר נפיץ;
- (4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור;
- (5) מניח, בכל מקום שהוא, חומר מרסק או נפיץ או נוזל משתך;
- (6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.

נסיון לחבול
בתומר נפיץ
[239/א]

330. המניח בכל מקום שהוא חומר נפיץ שלא כדין, בכוונה לגרום חבלה לזולתו, דינו — מאסר ארבע עשרה שנים.

מניעת הצלה מכלי
שיט שבמזוקה
[236/א]
[תשכ"ו]

331. המונע או מפריע אדם שלא כדין במאמציו להציל את חייו או חיי אדם אחר כשהוא בכלי שיט הנתון במזוקה או בכלי שיט גטרף או כשהוא נמלט מכלי שיט כאמור, דינו — מאסר עשר שנים.

סיכון נוסע רכבת
[237/א]
[תשכ"ו]

332. העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע במסילת ברזל (להלן — מסילה) או לסכן את בטיחותו, דינו — מאסר עשרים שנים:

- (1) מניח דבר על המסילה;
- (2) מטפל במסילה, או בכל דבר שעליה או בקרבתה, בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החפשי והבטוח של המסילה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;
- (3) יורה או זורק דבר אל אדם שעל המסילה או אל חפץ שעליה או גורם שהדבר יגע בהם;

(4) מראה אור או אות על המסילה או בקרבתה או מטפל בכל דרך באור או באות הקיימים שם;

(5) גורם לסיכון בטיחותו של נוסע כאמור בהימנעות מעשות מעשה שחובה עליו לעשותו.

333. החובל בחברו חבלה חמורה שלא כדין, דינו – מאסר שבע שנים.

חבלה חמורה
[238/א]

334. הפוצע חברו שלא כדין, דינו – מאסר שלוש שנים.

פגיעה
[א/241(א)]

335. נעברה עבירה לפי סעיפים 333 או 334 –

חבלה ופגיעה

(1) כשהעבריין נושא גשק חם או קר, דינו – כפל העונש הקבוע לעבירה;

במביבות

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד

מחמירות
[א/251(א)]

או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – כפל העונש הקבוע לעבירה.

[תשל"ג]

336. הגורם שלא כדין שיפעילו על אדם או שאדם יקח רעל או דבר מזיק אחר, בכוונה לפגוע בו או בזולתו או להרגיזו, דינו – מאסר שלוש שנים; סיכן בכך את חיי האדם או גרם לו בכך חבלה חמורה, דינו – מאסר ארבע עשרה שנים.

שימוש ברעל
מסוכן
[א/240,
241(ב)]

337. המפר ללא הצדק כדין את חובתו לספק לפלוני צרכי מחיה, ומסכן או עלול לסכן בכך את חייו, או פוגע או עלול לפגוע בכך בבריאותו פגיעת קבע, דינו – מאסר שלוש שנים.

אי סיפוק
צרכי מחיה
[א/242]

338. העושה אחת מאלה בדרך גמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו – מאסר שלוש שנים:

מעשי פזיזות
ורשלנות
[א/243]

(1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית;

(2) משיט כלי שיט או משחתף בהשטתו או בהפעלתו;

(3) עושה מעשה באש או בחומר לקיח, או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר לקיח שבהחזקתו;

(4) עושה מעשה לגבי מכוונת שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן;

(5) עושה מעשה לגבי חומר גפץ שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בו;

(6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו;

(7) נותן טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטפל בו;

(8) מוכר, מספק, נותן או מפעיל תרופה או חומר מרעיל או מסוכן;

(9) משתמש בחומר מרעיל או מסוכן או מחזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהוחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

339. (א) המחזיק, משאיר או מפקיר כלי ירייה, חומר גפץ או חומר אחר שבכוחם לגרום נזק לאדם או לסכן חייו, ללא נקיטת אמצעי זהירות סבירים למנוע אדם אחר מלגרום בהם נזק לעצמו או לאחר, בין בטיפול כלשהו בהם ובין בלא טיפול, דינו – מאסר שנה.

הזנחת השמירה
של כלי ירייה
וחמרים מסוכנים
[א/243(א)]
[תשכ"ה]

(ב) סעיף זה לא יחול על מחזיק, משאיר או מפקיר הנתון לשיפוט צבאי לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו–1955, במקום שהוא מחנה צבאי או שבו מתנהלות פעולות צבאיות,

או תוך כדי אימונים במסגרת הצבא, אולם יחול על מדריך כאמור בסעיף 56 (ב) לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, ובסעיף 22 (2) (ג) לחוק חמרי נפץ, תשי"ד-1954.³⁴

340. המשאיר או מפקיר דבר במקום שיש לילדים גישה אליו, ויש יסוד סביר להניח שילדים ישחקו בדבר או יטפלו בו בדרך אחרת, ושבעשותם כן הם עלולים להינזק בבריאותם או לטכן חייהם, ואינו נוקט אמצעי זהירות סבירים כדי למנוע תוצאות כאלה, דינו – מאסר שנה.

341. העושה מעשה שלא כדין, או נמנע מעשות מעשה שחובתו לעשותו, והמעשה או המחדל אינם מן המפורטים בסעיפים 338 עד 340, ונגרמה בהם חבלה לאדם, דינו – מאסר שנה.

342. המעלה אור כוזב או מציג סימן או מצוף כוזבים בכוונה להטעות אדם המשיט כלי שיט או כשהוא יודע שהם עלולים להטעותו, דינו – מאסר שבע שנים.

343. מי שכידועין או מתוך התרשלות מסייע אדם או גורם להסעתו, בשכר, בכלי שיט שאינו בטוח מפאת מצבו או מטענו, דינו – מאסר שלוש שנים.

344. העושה מעשה או אינו נוקט זהירות סבירה בנכס שבהחזקתו או בפיקוחו וגורם בכך סכנה, מכשול או נזק לאדם בדרך ציבורית או בנתיב שיט ציבורי, דינו – מאסר שלוש שנים.

סימן ה': עבירות נגד המוסד

345. הבעל אשה, שאינה אשתו, נגד רצונה תוך שימוש בכוח או באימו עליה במוות או בחבלת גוף קשה, או כשהיא בחוסר הכרה או במצב המונע את התנגדותה, דינו – מאסר ארבע עשרה שנים.

346. הבעל אשה, שאינה אשתו, בידועין שהיא לקיחה בנפשה או בשכלה, או כשהסכמתה הושגה באיומים או במרמה לגבי מהות המעשה או מיהות העושה, דינו – מאסר עשר שנים.

347. (א) הבעל קטינה שלא מלאו לה שבע עשרה שנים והיא אינה אשתו, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) הבעל קטינה שלא מלאו לה שש עשרה שנים והיא אינה אשתו, דינו – מאסר ארבע עשרה שנים, ואולם אם היה לו יסוד סביר להניח שמלאו לה שש עשרה אך לא שבע עשרה שנים, דינו – מאסר חמש שנים.

(ג) באישום לפי סעיף זה תהא הגנה לנאשם אם היה לו יסוד סביר להניח שמלאו לקטינה שבע עשרה שנים.

348. הבעל, או מעודד או מסייע זולתו לבעול, נערה לא נשואה שמלאו לה שבע עשרה שנים וטרם מלאו לה עשרים ואחת שנים, והיא צאצאו או צאצא אשתו, או שהוא אפוטרור-פסה, או שנמסרה לו לשם חינוך או השגחה, דינו – מאסר חמש שנים.

349. (א) הבעל נערה נשואה לו שלא מלאו לה חמש עשרה שנים, דינו – מאסר שנתיים; אולם באישום על עבירה זו תהא הגנה לבעל, אם הנערה הגיעה לבגרות מינית ולפני הכעילה היתה בידו תעודה של רופא בעל רשיון כחוק, האומרת שאין לחשוש שבעיית-לתה תגרום לנזק גופני.

³⁴ סי' תשי"ד, עמ' 64.

(ב) המשתדל, במכשיר או באמצעי פיסית אחר, להקל את בעילתה של נערה נשואה לו שלא מלאו לה חמש עשרה שנים, דינו – מאסר שנתיים.

350. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר ארבע עשרה שנים:

(1) מעשה סדום באדם, נגד רצונו והוך שימוש בכוח או באימו עליו במוות או בחבלת גוף קשה, או כשהוא בחוסר הכרה או במצב המונע התנגדותו;

(2) מעשה סדום בקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים;

(3) מגע מיני עם קטין כאמור והוא אינו בן זוגו.

(ב) המשתדל או מנסה לשדל קטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים לעשות מעשה סדום, דינו – מאסר שלוש שנים.

מעשה סדום
[א/152(1)]
(ב), (ג), סיפה]

[א/161]
[חשכ"ב]

351. העושה אחת מאלה, דינו – מאסר עשר שנים:

(1) שוכב עם אדם שלא כדרך הטבע;

(2) שוכב עם בהמה;

(3) מרשה לגבר לשכב עמו;

(4) מרשה לגבר לשכב עמה שלא כדרך הטבע.

סטיות מדרך
הטבע
[א/152(2)]

352. המנסה לעשות מעשה שהוא עבירה לפי סעיפים 346 או 351, דינו – מאסר שבע שנים.

נסיון לעבירה מין
[א/154]
[חשכ"ב]

353. נעברה עבירה לפי סעיפים 345, 347(ב), 350(א) או נעשה נסיון לעבור עבירה לפיהם או נעברה עבירה לפי סעיף 352 –

נסיבות מחמירות
[א/154א]
[חשכ"ג]

(1) כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – מאסר עשרים שנים;

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – מאסר עשרים שנים.

354. (א) העושה, או מנסה לעשות, מעשה מגונה בגופו של אדם, על כרחו תוך שימוש בכוח או באיומים, או כשהאדם הוא מחוסר הכרה או במצב אחר המונע את התנגדותו, או מכריח אותו בכוח או באיומים לעשות או להניח שיעשה בו מעשה מגונה, דינו – מאסר חמש שנים.

מעשה מגונה
בכפייה
[א/157],
[א/251]
[חשכ"ג]

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף זה –

(1) כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – מאסר עשר שנים;

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – מאסר עשר שנים.

355. העושה, או מנסה לעשות, מעשה מגונה בגופו של אדם בלא הסכמתו אך בלא שימוש בכוח או באיומים, או שהשיג הסכמתו בדרכי מרמה לגבי מהות המעשה או מיהות העושה, או מפותה או מנסה לפתות אדם, ביודעין שהוא לקוי בנפשו או בשכלו, לעשות או להניח שיעשה בו מעשה מגונה, דינו – מאסר שנתיים.

מעשה מגונה
שלא בכפייה
[א/158]

356. העושה מעשה מגונה בקטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים, דינו – מאסר שלוש שנים.

מעשה מגונה
בקטין
[א/159]

357. העושה מעשה מגונה או תנועה מגונה במקום ציבורי או בהתקהלות פומבית, או באופן שאדם הנמצא במקום ציבורי יכול לראות זאת, דינו – מאסר ששה חדשים.

מעשה מגונה
במקום ציבורי
[א/160]

358. נעברה לגבי אשה עבירה התלויה בגילה, אין נפקא מינה אם הנאשם לא ידע שהיא למטה מאותו גיל או הניח שהיא לא למטה מאותו גיל; והוא, כשאין הוראה מפורשת אחרת.

טענת נישואין
במרמה
[א/180]
[תשכ"ו]

359. הגורם במזיד ובמרמה לאשה שאינה נשואה לו כדין שתאמין שהיא נשואה לו כדין ומתוך כך תחיה אתו חיי אישות או תיבעל לו, דינו — מאסר שבע שנים.

קשר להדחה
למשגל לא חוקי
[א/174]
[תשכ"ו]

360. הקושר קשר עם אדם אחר לפתות אשה, באמתלה כוזבת או באמצעי מרמה אחר, שתתרצה להיבעל בעילה אסורה, דינו — מאסר שבע שנים.

סימן ו': עבירות כלפי קטינים ונכים

נטישת ילד
[א/184]

361. הנוטש או משאיר, שלא כדין, ילד שלא מלאו לו שנתיים, ובכך מסכן את חיי הילד או פוגע או עלול לפגוע פגיעה מתמדת בכריאותו, דינו — מאסר חמש שנים.

הזנחת ילדים
ונכים
[א/185]
[תשכ"ה]

362. הורו של ילד שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים או של נכה שאינו מסוגל לדאוג לצרכי חייו (בסעיף זה ובסעיף הבא — מושגחים), וכל המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח הנתון להשגחתו, והוא אינו מספק מזון, לבוש, צרכי לינה וצרכי חיים חיוניים אחרים במידה הדרושה לשמירת שלומו וכריאותו, דינו — מאסר שלוש שנים, זולת אם הוכיח שבקט אמצעים סבירים לפי הנסיבות להשגת הדרוש כדי לספק את הצרכים ואין בידו לספקם.

נטישת ילדים
ונכים
[א/186]
[תשכ"ה]

363. הורו של מושגח או המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח, שסירב לקבל את המושגח מידי מי שאינו מחוייב לדאוג לצרכי חייו, או שהשאיר אותו בידי אדם שלא הסכים לדאוג לצרכי חייו, דינו — מאסר ששה חדשים; בטש את המושגח, דינו — מאסר שלוש שנים.

מסירת קטין
להחזקה בתמורה
[א/186]
[תשל"א]

364. המציע או נותן תמורה בעד הרשות להחזיק בקטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, והמבקש או מקבל תמורה בעד מתן רשות להחזיק בקטין כאמור, דינו — מאסר שלוש שנים, ואין נפקא מינה אם היתה התמורה בכסף או בשווה כסף.

מסירת קטין
בהתנערות
מזכויות וחובות
[א/186ב]
[תשל"א]

365. (א) הורה או אפוטרופוס של קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים המוסר, או מרשה למסור, את הקטין למי שאינו הורו או אפוטרופוסו, ויש במסירה משום התנערות מחובותיו או זכויותיו כלפי הקטין, דינו — מאסר שנתיים.

(ב) תהיה זאת הגנה טובה באישום לפי סעיף זה אם הוכח אחד מאלה:

- (1) מסירת הקטין היתה למטרת אימוץ לפי חוק אימוץ ילדים, תש"ך—1960³⁵;
- (2) מסירת הקטין היתה לזמן קצוב ובהסכמתו של פקיד סעד כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח—1958;
- (3) מסירת הקטין היתה להורה הורו, לדודו, לדודתו, לאחיו או לאחותו, והיתה לטובת הקטין.

366. מעביד שחב לפי הדין לספק לחניך או לעובד מזון, מלבוש או מעון כדרוש לו, והוא מסרב או נמנע לספקם, במזיד וללא הצדק כדין, או שהוא חובל בגופו או גורם לו חבלה בזדון ושלא כדין עד כדי סכנה לחייו או כדי פגיעה מתמדת בכריאותו, דינו – מאסר שלוש שנים.

מעביד הפוגע
בעובדו או
בחניכו
[187/א]

367. (א) המוציא או מעכב במרמה, בכוח או בפיתויים ילד שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, והמקבלו או מסתירו ביודעין שהוא הוצא כאמור, והכל בכוונה להוציא את הילד מרשות הורו, אפוטרופסו או מי שחייב לפי הדין לטפל בו או להשגיח עליו, דינו – מאסר שבע שנים.

גניבת ילד
[188/א]

(ב) בעבירה לפי סעיף קטן (א) תהא לנאשם הגנה שיש לו תביעה בחום לב לזכות החוקת הילד, וכילד שלא מנישואין – שהנאשמת היא אמו או שהנאשם טוען שהוא אביו.

368. (א) העורך טקס המרת דתו של קטין או עושה פעולה אחרת המביאה לידי המרת דתו של קטין, בניגוד להוראות סעיף 13 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962³⁶, דינו – מאסר ששה חדשים.

המרת דתו של
קטין
[188/א]
[תשכ"ה]

(ב) המשדל קטין, בפניה ישירה אליו, להמיר דתו, דינו – מאסר ששה חדשים.

סימן ז': פגיעה בחירות

369. העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים:

(1) מוציא אדם אל מעבר לגבולות המדינה בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה כחוק להסכים בשבילו;

(2) מוציא, במעשה או בפיתוי, קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים או קטינה שלא מלאו לה שש עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמורתו של אפוטרופסם על פי דין בלי הסכמת האפוטרופוס.

חטיפה מהארץ או
ממשורת
[252/א, 253,
256]

370. העושה מעשה כמתואר בסעיף 369, או כופה אדם בכוח או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה.

חטיפה – מהי
[254/א]

371. החוטף אדם כדי שיירצח או כדי להעמידו בסכנה שיירצח, דינו – מאסר עשר שנים.

חטיפה לשם רצח
[256/א]

372. החוטף אדם בכוונה שייכלא בחשאי ובאיסור, דינו – מאסר שבע שנים.

חטיפה לשם
כליאה סודית
[257/א]

373. החוטף ילד שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, בכוונה ליטול מעליו חפץ שלא ביושר, דינו – מאסר שבע שנים.

חטיפת ילד כדי
לגנוב מעליו
[260/א]

374. החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, למגע מיני אסור, לחיי זנות או לתאווה לא טבעית של אדם, או כדי להעמידו במצב של סכנה להיות נתון להם כאמור, והחוטף אדם בידיעה כי ייתכן שהנחטף יהיה נתון או מועמד במצב כאמור, דינם – מאסר עשר שנים.

חטיפה לשם חבלה
או עבירת מין
[258/א]
[1944]

36 ס"ח תשכ"ב, עמ' 120; תשכ"ה, עמ' 114.

375. המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא בחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
הסתרת חטוף [259/א]
376. הכופה שלא כדין אדם לעבוד שלא מרצונו, דינו — מאסר שנה.
עבודת כפיה [261/א]
377. העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו — מאסר שנה; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל מעמד רשמי או מתיימר שיש לו צו, דינו — מאסר שלוש שנים.
כליאת שוא [262/א]

סימן ח': תקיפה

378. המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית — הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח — לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

379. התוקף שלא כדין את חברו, דינו — מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה.

380. התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו — מאסר שלוש שנים.

381. העושה אחת מאלה, דינו — מאסר שלוש שנים:

- (1) תוקף חברו כדי לבצע פשע;
- (2) תוקף חברו כדי לגנוב דבר;
- (3) תוקף חברו כדי להתנגד למעצר או ללכידה כדין, שלו עצמו או של זולתו, בשל כל עבירה, או למנוע לכידה או מעצר כאמור;
- (4) תוקף אדם העוסק כדין בהליך של הוצאה לפועל או בהטלת עיקול, או מתנגד או מפריע לו, כדי למנוע את ההוצאה לפועל או להבריח נכס שנלקח כדין בהליך של הוצאה לפועל או עיקול;
- (5) תוקף אדם בגלל מעשה שעשה תוך ביצוע חובה שהוטלה עליו לפי דין.

382. נעברה עבירה לפי סעיפים 379, 380 או 381 (1) או (3) עד (5) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם דינו של כל אחד מהם — כפל העונש הקבוע לעבירה.

פרק י"א: פגיעות ברכוש

סימן א': גניבה

383. (א) אדם גונב דבר אם הוא —

- (1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;
- (2) כהיותו מחזיק כדין דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימוש שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

גניבה — מהי [263/א]

תקיפות בנסיבות מחמירות [א/251] [תשל"ג]

(ב) לענין גניבה לפי סעיף קטן (א) אין נפקא מינה שהנוטל או השולח יד הוא חבר דירקטוריון או נושא משרה כתאגיד שהדבר שייך לו, ובלבד ששאר הנסיבות מצטרפות כדי גניבה.

(ג) לענין גניבה -

(1) "נטילה" - לרבות השגת החזקה -

(א) בתחבולה;

(ב) בהפחדה;

(ג) בטעות הבעל וכדיעת הנוטל שהחזקה הושגה כך;

(ד) במציאה, אם בזמן המציאה מניח המוצא שאפשר באמצעים סבירים לגלות את הבעל;

(2) "נשיאה" - לרבות הסרת דבר ממקומו, וכדבר המחובר - הסרתו לאחר ניתוק הגמור;

(3) "בעלות" - לרבות בעלות חלקית, החזקה, זכות החזקה או שליטה;

(4) "דבר הניתן להיגנב" - דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם, ובמחובר למקרקעין - לאחר ניתוקו מהם.

384. הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגנב.

דין הגונב
[270/א]
[תשכ"ו]

385. (א) עמיל או שלוח המשעבד טובין או שטר בעלות עליהם שהופקדו בידו לשם מכירה או למטרה אחרת, והשעבוד הוא להבטחת סכום כסף שאינו עולה על הסכום שהגיע לו מאת שולחו בזמן עשיית השעבוד ובכלל זה סכום של שטר חליפין שקיבל עליו, או שטר חוב שעשה, על חשבון שולחו - אין זו גניבה.

נטילה שאינה
גניבה
[264/א]

(ב) עובד הנוטל מזון שבהחזקת מעבידו, בניגוד להוראותיו, כדי לתתו לבעל חיים השייך למעבידו או שבהחזקתו - אין זו גניבה.

386. המקבל, לבדו או עם אחר, כסף או נייר ערך, או יפוי כוח למכירת נכס, למישכונו או לשעבודו או לעשייה בו בדרך אחרת, בין שהוא ניתן להיגנב ובין שאינו ניתן, והכל בהוראה שהכסף או הנכס או תמורתם או פירותיהם ישמשו כולם או חלקם למטרה פלוגית או ישולמו לאדם פלוגי כפי שפורשו בהוראה - יראו את הכסף או התמורה כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל הכסף, נייר הערך או יפוי הכוח, עד שנחמלאה ההוראה.

כספים המוחזקים
לפי הוראה
[265/א]

387. המקבל, לבדו או עם אחר, כסף בשביל פלוגי - יראו את הכסף כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל, זולת אם ניתן הכסף על מנת שיהיה פריט בחשבון חייב וזכאי ושלגביו יהיו בין הצדדים יחסי חייב וזכאי בלבד.

קבלת כסף
בשביל אחר
[267/א]

388. המקבל, לבדו או עם אחר, נכס מזולתו בהרשאה למכור אותו או לעשות בו בדרך אחרת, ולשלם לנותן הנכס או לאדם אחר את דמי הנכס או מקצתם או למסור להם את חילוף הנכס או ליתן עליהם חשבון - יראו את דמי הנכס ואת חילופו כנכסו של האדם שממנו נתקבל הנכס עד שיעשה בנכס לפי תנאי קבלתו, זולת אם ההרשאה כללה הוראה, שלפיה יהיו דמי הנכס פריט בחשבון חייב וזכאי שבין המורשה כאמור לבין האדם אשר לו הוא חייב לשלם אותם או ליתן עליהם חשבון, ושלגבי תמורה זו יהיו ביניהם יחסי חייב וזכאי בלבד.

כספים שקיבל
מורשה
[266/א]

389. המשדל אחד משני בני זוג החיים יחד לעשות בדבר שהוא, לידיעת המשדל, נכסו של בן הזוג האחר, בדרך שהיה בה משום גניבה לולא היו נשואים, יראו את המשדל כמי שגנב את הדבר.

שידול לגניבה
מבן זוג
[269/א]

390. עובד הציבור הגונב דבר שהוא נכס המדינה או דבר שהגיע לידי מכות עבודתו, וערכו עולה על חמש מאות לירות, דינו — מאסר עשר שנים.

גניבה בידי עובד
הציבור
[א/274]
[תשכ"ד]

391. עובד הגונב דבר שהוא נכס מעבידו, או שהגיע לידי העובד בשביל מעבידו, וערכו עולה על חמש מאות לירות, דינו — מאסר שבע שנים.

גניבה בידי עובד
[א/275 רישה]
[תשכ"ד]

392. חבר דירקטוריון או נושא משרה של תאגיד הגונב דבר שהוא נכס התאגיד, דינו — מאסר שבע שנים.

גניבה בידי המנהל
[א/275 סיפה]

393. העושה אחת מאלה, דינו — מאסר שבע שנים:

(1) גונב נכס שקיבל עם יפוי כוח לעשיה בו;

(2) גונב נכס שהופקד אצלו, לבדו או עם אדם אחר, על מנת שישמרנו שמירה מעולה או ישתמש בו או בתמורתו, כולם או מקצתם, למטרה פלונית או ימסור כולם או מקצתם לאדם פלוני;

(3) גונב נכס שקיבל, לבדו או עם אדם אחר, בשביל אדם אחר או לזכותו;

(4) גונב מן התמורה של נייר ערך, או של עשיה בנכס על פי יפוי כוח, כשקיבל הוראה שתשמש למטרה פלונית או תשולם לאדם פלוני.

גניבה בידי
מורשה
[א/276]

סימן ב': עבירות מעין גניבה

394. פנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנהלו כדי לאמת או לרשום קנין בנכס או כדי לרשום לידות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או העתק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלחו למשרד ציבורי — כל המסתירו או נוטלו ממקום הפקדתו, בכוונה להזנות, דינו — מאסר חמש שנים.

הסתרת פנקס
[א/279]
[תשכ"ו]

395. המסתיר כתב צוואה בכוונה להונות, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, דינו — מאסר חמש שנים.

הסתרת צוואה
[א/280]

396. המסתיר, בכוונה להזנות, מסמך או חלק ממנו שהם ראייה לקנין או לזכות קנין במקרקעין, דינו — מאסר שלוש שנים.

הסתרת שטר קנין
[א/281]

397. ההורג חיה הניתנת להיגנב בכוונה לגנוב את העור או את הגופה או חלק מהם, דינו כאילו גנב את החיה.

הריגת חיה כדי
לגנבה [א/282]

398. המנתק כליל דבר שהיה מחובר למקרקעין, בכוונה לגנבו, דינו כאילו גנב את הדבר אחרי שננתק.

ניתוק בכוונה
לגנוב
[א/283]

399. הנוטל או מסתיר עפרות, מתכת או מהצב במכרה או בסביבתו, או עושה שם מעשה אחר בהם, בכוונה להזנות אדם, דינו — מאסר שלוש שנים.

הונאה במחצבים
[א/284]
[תשכ"ו]

400. (א) מי שבזדון או במרמה נוטל חשמל או גורם לכזבוזו או להטייתו או משתמש בו, דינו — מאסר שלוש שנים.

הטיית חשמל ומי
[א/285]
[תשכ"ו]

(ב) מי שבמרמה נוטל או מטה, לשימוש או לשימוש זולתו, מים זורמים השייכים לאחר, דינו — מאסר שלוש שנים.